

MEURER
LAURELIUS, OLOF

**En christelig lijkpredikan, öfwer ...
Anders Haraldszon Appelbom til Söderby,
Fordom H. Kon. May:tz vår Aldranådigste
Drottning's welförordnat Commissarius.
Hwars salige lekamen, med tilbörliq ähra
och**

Tryckt i Stockholm, aff Ignatio Meurer.
[1650]

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

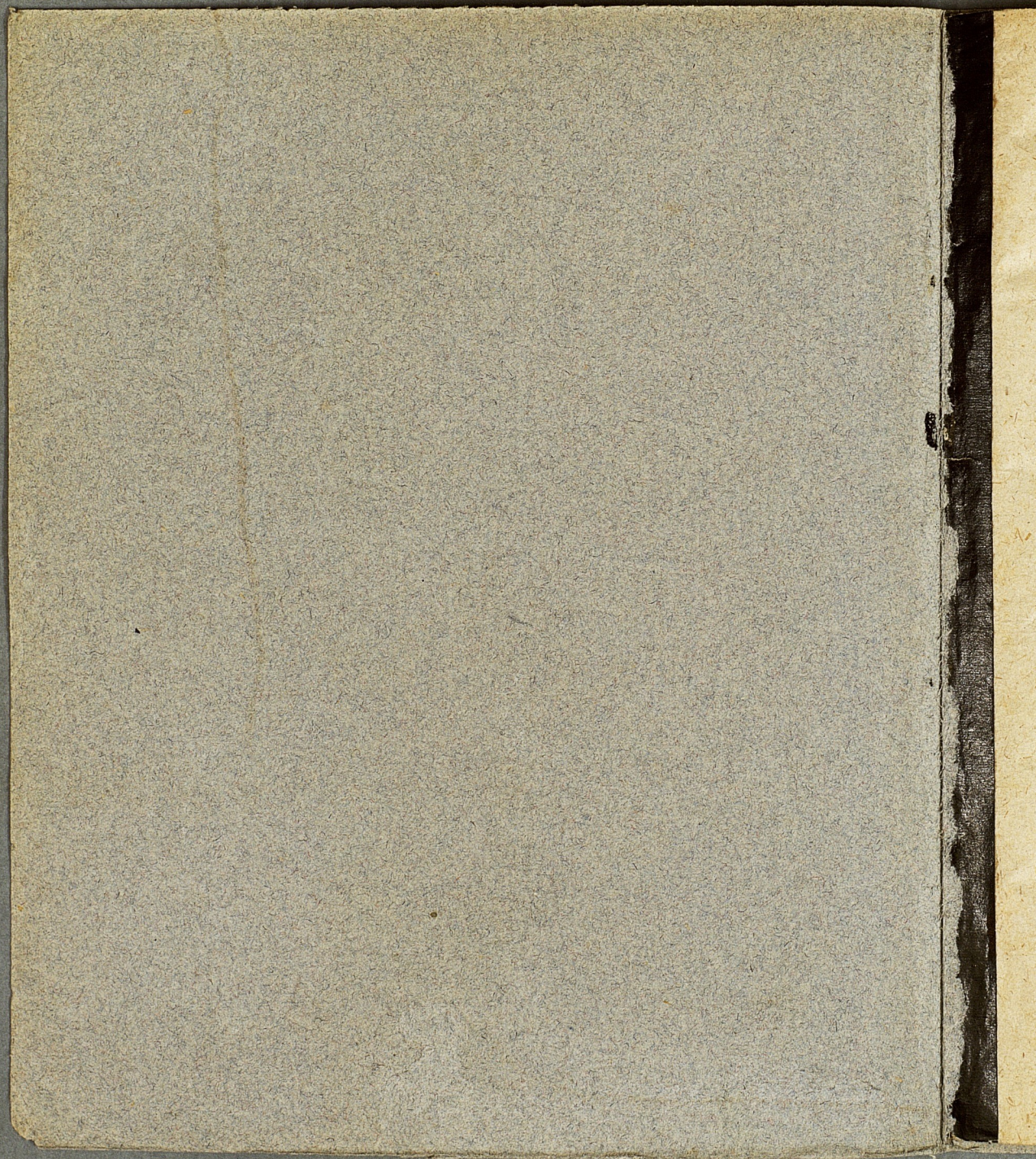
Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

APPELBOM, A.H. 1649

Fr. Larat.
Före 1700
Princep.
Liljeqvist.
(B. 2)

En Christeligh Lükpredikan/

Öfwer then Ädle och Welb.

**Anders Haraldson Ap-
pelbom til Söderby/**

Fordom H. Kon. May:z wår Aldranädigste Drott-
nings welförordnat Commissarius.

Dwars salige Lefamen/ med tilbörliq åhra och wyrdning/
bleff ledhsaghat til sin Zwilokammar / velti Selings/
broos Sochnetyrdia / then 6. Januarij/

1650.

Hällen tbersammaftådes/

Aff

OLAVO LAURELIO

Biskop i Wåsterååf.

Tryckt i Stockholm / aff Ignatio Meurer.

Then Adle och Welb. och nu saligh
hoos Gudh/

Anders Haraldssons Appellboms loflighe
Familia, Söner/Dötrar och Mägar/

Welb.)	Harald	Andersson Appellbom	D. Daniel Sidenio,
	Anders		H. Kirstin Andersd. A.
	Arfwidh		Johan Osson Stiernhöf/
	Johan		H. Karin Andersdot. A.
	Samuel		H. Erika Andersdoter S.
	Gustaff		Greger Göstafssons Eff- terlefwerska.
			Jonas Pärsson/
			H. Brita Andersdot. A.

Önskar man aff Gudhi / mycken lycka
och welsignelse.

A hafwom / Elskelige Christne / vthi
 ihenna framledne Julehöggtijdh / hörde sa-
 las om then högghsta och största welgerningh /
 som Menniskioslächtet bewissade ähr /
 i thet G:Vdh Fadher i bestämman tijdh / haf-

wer sendt sin eenda Son i Werlden / och lätit honom fö-
 das aff Qwinno / fastas vnder Laghen / på thet han skulle
 förlossa them / som vnder Laghen woro. **S**wer hwilken
 förlofning Gud; Engel och Härhold / med hela then Him-
 melsta Härskaran / hierteligen sigh frögdat och sungit haf-
 wa: Abra wari Gudh i högden / och på Jordenne frisdh /
 och Meninstiomen en godh wilia: och thet hoos förmaant
 Menniskiorna / at the nu intet wißdare skulle fruchta sigh /
 för Diefwulen och hans anhang / säyandes: **S**ij / iagh bo-
 dar idher skoor glädie / hwilken allo Folkena skal wedersä-
 ras / ty idagh är idher födder Frelsaren / som är H:Erren i
 David; Stadh.

Gal. 4. 4°

Luc. 2. 13

& 11.

Ihenna frögden och glädien / skulle blifwa allmennes-
 ligh öfwer hela Werlden / och altså skulle nu omsider then
 fattighe Hedningahopen / som woro vthan Christum / frem-
 mande och vthan Israels Borgerstap / och fremmande i
 från Löffhens Testamente / intet hopp hafwandes / och woro
 vthan Gudh i Werldenna / komma in i Gud; Försam-
 bling; Grenor / och blifwa deelachtigh aff Gud; Nåd; och
 Barmhertighet / för J:esu Christi förtienst och förskyllan
 skull / i thet han nederbrööt Medelbalken / och igenom siet
 Rött borttogh owenskapen. **D**ch salunda singo the see itt
 skoorit Liws / som klarlighen steen öfwer them / som bodde i
 mörko Lande.

Eph. 2. 12.

14. & 15.

Esa. 9. 2.

Thetta Evangeliska Liuset / som bestodh vthi Frelsa-
 ren Christo/bleff strax i begynnelsen affmålät/genom then
 stora HErrans klarheet/ som Heerdarna i markenne kring-
 skeen/ såsom ock genom thet stora och owanliga Himmels-
 ka Blåset och Stiernan/som Gudh vptende vthi Himmels
 firmamente, för the wijsa Männerna aff Ssterlan-
 det/ hwilka listia som Förstlingen aff Hedningarna / medh
 stoor längtan och trångtan / sökte effter Hedhningarnas
 Tröst / och när the honom funnet hade / bāro the fram aff
 stoor hiertans glädie sina häfswor/och offrade honom Guld/
 Rökelse och Mirram / of til Exempel/ at wij ock fliteli-
 ghen skolom sökia effter Christum / thet Himmelska Lius-
 set/ och wiēna om honom/ at han är thet sanna Liuset /
 hwilket vplyser alla Menniskior / som komma i Werl-
 dena. Then som hafwer een så stoor Kärleek/ och
 Godhwilligheet of bewissat / at ändoch han war Rijk /
 är han listwål Fattigh worden / på thet wij vthi hans
 Fattighdom skulle Rijke warda. Här ligger han på Höd
 och Serā / Som Ewig är / och alt förmā. Hwilken
 ändoch han war i GUDS Skepelse / räknade han ickē
 för rooff / Gudi jämlikt wara: vthan förnedrade sigh/ ta-
 gandes på sigh en Dienares Skepelse/ och wardt såsom en an-
 nor Menniskia / och i afhäfswor funnen som en Menni-
 skia/ ödmjukade sigh selff/ wardt lydigh in til dödhēn/ ja til
 Korsens dödh.

Ock oansedt the äre fāā/ ibland then stora Menniskio-
 hoopen här på Jordennes kres/ som thenna Christi omäte-
 liga Kärleek/ kunna eller wilia skōnia och besinna/ och medh
 thenna wijsa Männerna / om hwilka wij idagh begā Högs-
 tisdh och Aminnelse / åstunda at komma til sin Frelsare
 Christum / så äret doch Gudhi til at lofwa / at then fasta
 Gud; grunden blifwer stāndandes / och hafwer thetta In-
 seglet/

Luc. 2. 9.

Hag. 2. 8.

Ioh. 1. 9.

2. Cor. 8. 9.

Phil. 2. 7. 8.

2. Tim. 2.
19.

seglet / Herren kenne sina / och hwat och en som åkallar
 Christi Namn / gånge ifrån Dråttferdighetenne. Så
 hafwer ock thenne salighe Mannen / Edle och Welbördige
 Anders Haraldson Appelboom til Söderby / for-
 dom i högblöfligh Konung Gustaff Adolphi / och se-
 dan vår nådige Regerande Drottningz tijdh / welförord-
 nat Commissarius, nu på sidstonne / sedan han aff arbete /
 mödha och bekymber / thenna Werldennes ostadigheet och
 förtreet / lijka som en Dagbakarl vthtröttat / hafwer ock Job. 14. 6.
 han begynt til at längta effter Christum / at han måtte få
 see / och wistas när honom / hwars önskan och trångtan /
 Gudh aff sin Nåde och Barmhertigheet hördt hafwer / om
 hwilket desiderio eller åstundan / wij ärnom nu någhot ta-
 la / och bidiom Gudh om sin wålsignelse och vphlysning.

TEXTUS, Phil. i. v. 20.

 åsom iagh wisseliga wen-
 ter och förhoppas / at iagh
 vthi ingen tingh skal til
 blygd komma: vthan medh alla frj-
 heet / såsom altjdh / så ock nu motte
 Christus affhållen warda i minom
 Lekamen / ehwadh thet år genom
 lijff / eller genom dödh. Ty Chri- 21.
 stus

- stus är mitt Ljuf/ och Döden är min
 22. winning. Men effter thet/ at leswa
 i kötet/ tienar meer til at göra fruchte/
 så weet iagh icke hwilket iagh vth-
 23. wälial skal: Ty både delarna liggia
 migh hårdt vppå. Iagh åstundar
 skilias hådan / och wara när Chri-
 sto / hwilket ock myckit bättre wore:
 24. Men thet är meer nödcorffteigt blif-
 wa i kötet för idra skull.

Dhet är itt sant och märkelighit Ord/ thet
 Wijsse Konung Salomon talar i sin Predikare-
 book/ och säger: Jag hafwer sunnit/ at Gudh
 Eccl. 7. 29. hafwer giordt Menniskorna rätta / men the sö-
 kta många Konster / hoo är så wyf / och hoo kan
 thet vthtyda? Wist är thet/ at Menniskian driifwes
 aff åchstillighe förslagh/ och hennes hogh och tanckar/ löpa
 wiidha omkring thetta werldliga och mödesamma wäsen-
 det här i Werlden/ sökia många konster / them man intet
 kan begriipa och räsligen vthtyda. Och finner man vthi
 thesse Menniskionnes förslagh/ stora säfengeligheter / til
 hwilka Folket är meer begifwit / än til then rätta och san-
 skylliga Wijsheeten/ som söker thet warachtiga godha/ thet
 of år

och är aff nödden til ett ewinnerlighit Liff / Om hwilket
Christus taladhe til Martham / säyandes : Martha / Luc. 10. 41
Martha / tu hafwer omsorgh och bekymber om
mångahanda / men itt är nödtorfftege. Maria
hafwer vthforat then goda deelen / hwilken henne
icke skal ifrå taghas. Ehenna godha och vshwalda de- Act. 26. 18.
len består thet vthi / at wij få Syndernas förslätelse / och
fott ibland them som helgade äre / genom trona til
JESUM Christum. Om hwilken lott och deel / Chri-
stus förwiffade sina Lärjungar vthi sitt Rike / tröstades
them / at ändoch the här i Werlden hade twång / sorgh och
bedröfwelse / så skulle the weta och altijdh tänckia på vthgån-
gen / at i Gudz Sadens Huse woro många bonin- Ioh. 14. 7.
gar. Och om så icke woro / säger iagh doch idher /
at iagh går bort til at bereda ider rum.

Och ehuru wel gamsta fåå äro i Werlden / som fatta
en hiertans lust til ehenna Himelsta Beningarna / och the-
ras lustigha wäsende / doch iustwäl blifwer altijdh then
fasta Gudz grunden ständandes / och hafwer det- 7. Tim. 7.
ta Inseglet / at Herren kenne sina / så at Gudh haf- 19.
wer ibland then stora hopen altijdh några / the som wenta
och ästunda effter / at få see Herran Christum och hans
Saligheet / och bidia förthen skull medh Mose / at Gudh
wille låta oss betänckia / at wij döo moste / på thet
wij måghe förståndige warda. Så äre så the wel
betänckte / och driffwas aff en godh Gudz Ande / som kunna
besinna / at the här i Werlden icke hafwa någhon warach- Heb. 13.
tigh stadh / vthan at the ras rätta Borgerkap eller omgån- 14.
gelse är i Himmelen / och begynna / såsom ledse widh ehenna Phil. 3. 20.
Werldennes Fångeligheet / och aff thes mödesamma les-
werne vtheröttade / til at längta och sucka effter then Him-
melsta och ewigwarande Nolligheeten / säyandes i sitt hierta
medh

medh Paulo: Hoo skal stilia migh ifrån thenna Dödzens Kropp?

Sälunda hafwer thenne salighe Mannen / och forsdom H. Kon. M. Commissarius, Adle och Welb. Anders Haraldson Appelboom til Söderby / ock begynt til at åstunda en nådigh Förlofning / stilias hädan och wara när Christo / hwilka Pauli Ord han städze hafwer hafte i sin mun. Wij willom förhensskuld honom til äminnelse / of til rättelse och effterdöme them betrachta / Och

1. Bestodha S. Pauli Upsät / och thenna Apostoliska Orden / til sitt rätta Förstånd och mening.
2. Bestinna then Nytt och Frucht / som följer aff thenna Pauli Lära / och i synnerheet öffuerwäggha Apostelens åstundan.

Apostelens Pauli upsät hafwer thet warit / at han kunde stadhfästa Församlingen vthi Philippris / i then kända och antagna Ewangeliska Sanningen / then han hoos them planteradt och predikat hade / och at the icke i någhon motto / skulle sigh förarga öffuer hans Fångelse eller Förfölielse / som han ledh för Christi skull / vthan tänkia at hans Boyor / Korß och Bedröffuelse / lende ale / genom Guds thens Alzmechtiges Försyn / til then Ewangeliska Lärans ytterligare Förkoffring och befordran. Och altså tröster han sigh self / och styrcker the Philipper i Troon / 1. Aff sin egghen Wisshet / ther han sägher sigh wissertigha wenta och förhoppas / at han vthi ingen ting skulle til blygd komma / thet är: Han war förwissat i sin Troo och Samweet / at Christus war then rätta Werldennes Messias / och at han war kallat och vthsend aff honom / til at förkunna hans helgha Ewangelium / och altså war han Sanningebodh i Christi stadh / ty war han ock full /

wis

wis thet vppå / at Christus / hwilkom wat gifwen all
mache i Himmelen och på Jordenne / kunne och för. Matth. 28.
38.
motte wål hielpa honom / stadeligen och frimodeligen ige-
nom gå all then frestelse / som honom påkomma kunne / och
fruchte sig intet för döden / vthan medh alla frijheet för-
kunnade Christum / på thet Christus kunne i hans le-
kamen affhållen warda / ehwad thet wore genom
lyff eller dödh. Ty / sägher han / Christus är mitt
Lyff / och Döden är min winning. Lefde han / så lef-
de han sig icke stelff / som han säger til the Galater : Jagh Gal. 2. 10.
är forskåst medh Christo / men iagh lefwer / doch
icke nu iagh / vthan Christus i mig. Ty thet
iagh nu lefwer / thet lefwer iagh i Gudz Sons
troo / then mig elskat hafwer / och gifwit sigh vth
för mig. Hwarföre slutar Apostelen / Christum hafwa
then Rettigheeten på os / at antingen wy lefwa eller Rom. 14. 8.
dödh / så höre wy Herranom til.

Så är så Christus / medhan wij lefwe i Troonne på
honom / wår retta Andeliga Liff / och når wij stilijs hä-
dan vthi samma salighgörande Troo / så är Christns wår
winningh / at wij slipa vthur thenna Jemmerdalen / thet
wij dagheligen äre stadde vthi stridh och stoor anfechning /
och winna / genom wår Frelsare Jesum Christum / en e-
wigh Roligheet / Frijdh / Frögd och Glädie / hwilken är en
stoor fordeel och winning.

II. Ansteller Apostelen / itt Rådhs slagh medh sig
stelff / hwilket thera han vthwålia stulle / antingen stilijs
hådan / och bekomma thenna båtnan och winningen / eller
ock lefwa i lötet / och göra fruchte / nembligha / omwenda
många til Saligheetennes Kundskap / och störelig them i
Troonne / som thet til alt rede woro / genom Gudz thenns H.
Andes vphlysning / tomne / och säger / at både delarna liggia
B honom

honom hårde vppå hietat/ så at han icke wål wiste / hwilket
ehera han skulle vchwålia / och gifwer så först tillkenna hwad
hans dageliga åstundan/långtan och trengtan war / at om
thet så wore Gudz willia och råd / så wille han heller stillas
hådan/ och vara när Christo/ säyandes: Jagh åstundar
stillas hådan / och vara när Christo / hwilket och
mycket bättre woro: Ty thet är itt fast olijka tilstånd/ at
wistas här på Jorden / hwarest altydh är sorg / frucht-
tan och wentan / och på sidstonne sielfwa dödhens
ån til at hafwa sin boning i Himmelen / hwarest är ewig
friidh och frögd / glädie tilspillest / och itt lustigt wå-
sende på Gudz höggra hand ewinnerliga.

Syr. 40. 2.

Psal. 16. 17.

Sedhan til thet andra / när Paulus sågh vppå sitt
Embete/ och hwar til Christus brukade honom/ sågher han:
Men thet är meer nödtorffstige / blifwa i föret för
idra skull: effter som Paulus wille säya: Jagh bleff för-
then skull send aff min Herre och Frelfare Christo/ at iagh
skulle öppna Goltens döghon / at the skola omwen-
das ifrån mörkret til liuset / och ifrån Sathans
macht til Gudh. Sij / thetta mitt Embete bör migh
trolighen förrätta/ huru iagh många Menniskior kan wins-
na til Christi Troo / och medh Ordet / hålla them til stadig-
heet och framhårdelse / vchi Ewangelij kundskap och beken-
nelse / och weet iagh förthen skull wisseliga / at iagh
skal blifwa / och medh ider allom vara / ider til go-
do/ och til Troornes frögd. Hwarföre/ som han säija
wil/ låter iagh migh medh min Herres willia wål benöya/
och gifwer migh til friidz / och tolelighen vptagher / hwadh
Gudh / för sins Sons bekenneelse och Namns åbra skull
migh påkastandes warder.

Act. 26.
18.

Phil. 1. 26.

I. Är här vchaff til at märckia och besinna / thet och
förfarenheeten och tisdernas lopp / noghsampt medhgifwa/
at Men

at Menniskiorna / många förändringar och ostadigheet
här i Werldenne / äre vnderkastade / och driifwas vthaff
århstillige tanckar och förslag / så at the vnderfiden intet
weta / eller något wist kunna hos sig selfwa besuta / huad the
willia / effa eller sig företaga skola / utan gå twehogse / ångslas
vthi sste sinne / öfwer then säfengelighheet och owisheet / som
he swäfwä och qwäljas vthi / ther om Salomon vthi sin
Predikare Book / wisslighen talat / och säger : Ther aff
säggh iagh then möda / som Gudh Menniskioten
giffwte hafwer / at the ther vthi skola plågade war-
da : Men han gör allting wäl i sinom tydh / och
låter theas hierta engslas / ther om / huru thet gå
skal i Werldenne. Ty Menniskian kan icke fir-
na vppå / thet werck som Gudh gör / hwarfen be-
gynnelsen eller endan. När wij nu råka vthi en sådhan
owisheet och ewentyr / så synes intet bättre råd finnas / än
medh Apostelen Paulo / låta sig nöya medh Gud ; Gud-
domliga försyn / medh hwilken han regerar wel hela Werl-
den / men dragher en serdeles och synnerligh omsorgh / om s-
na Dienare och vthforade Wenner / äfwen som Paulus sa-
ger : at Gudh är alla Menniskiors Gressare / men i
synnerheet theas som troo. Och hwij skulle wij icke
kunna låta oss nöya medh samma Gud ; wärcande försyn /
antingen then wender sig til Liffwet / eller döden ? Effer
Gudh juu i. hafwer giordt och beredt oss medh sina egne
händer / och är then samme / som gifwer och tagher / och haf-
wer lagde Menniskiorna itt måäl före / ther öfwer the icke
warda gängandes / och hafwer antecknat alla wåra daghar
i sin Book / förr än en kommen war. 2. Drager itt så-
dant hiertelaggh / och Gadherligh åhogha om sina
Barn / så at han bår och löffter them på sina händer / in til
thet the gråå warda / och in til endan. Låter sina Englar

B ij lågra

Eccl. 3. 10.

11. 12.

1. Tm. 4.

10.

Iob. 10. 8.

C. 1. 21.

C. 14. 5.

Pf. 139. 16.

Esä. 46. 4.

Psal. 34. 8. lågra sig omkring them som fruchte honom/beskyddat them
 på sina wågbar / och hafwer en dagbeligh omsorg om them.
 91. 11.
 1. Pet. 5. 7. 3. Så affhielper Gudh wår Säkunnigheet / medh
 sin allwijsa Godheet och Faderligha åhogha. Wy we-
 tom intet hwadh och nyttigt år / medhan wy leff-
 wom i thenna wår Säfengeligheet. Jagh weef
 Eccl. 7. 10. **H**erre / säger Jeremias / at Nennistiones wåggh
 står icke til henne / och thet står i ingens Mans
 Jer. 10. 23. macht / huru han wandra / eller sin gång styra skal.
 Psal. 37. 4. **B**ehan thet wetom wij / at om wy hafwom wår lust i
 herranom / så skal han gifwa och hwadh wårt hier.
 Prov. 16. 3. **T**a önskar / och om wij befalom herranom wår wårk /
 så gå wår anslaggh fram. 4. **Ä**r Gudh mechtigh
 Eph. 3. 20. til at göra öffuer alt thet wy bidiom eller tenck-
 ion / och gör alt såsom han wil / bådhe medh krafft-
 Dan. 4. 32. terna i Himmelen / och medh them som boo på jor-
 denne / och ingen kan stå hans hand emoot / eller
 säpa til honom / hwadh gör tu? Medan så är / at
 Ef. 50. 23. **H**errans hand är intet förkortat / så at hon icke
 förlossa kan / så må så en wål låta sig nöya medh Gudz
 wårckande försyn / och alltiidh kasta sig ödmjukeligen / vn-
 der hans Gudhdomeliga Majestes willia / och hoppas vppå
 honom i all åliggerande nödh / och så skal then tröstriika så-
 len förnimma / at han är Herren / på hwilken ingen
 Ef. 49. 20. till fram warder / som hoppas vppå honom. Görer
 Psal. 55. 23. förhensfull hwar och en troligen sitt Kall och Embete / och
 37. 5. kaste så ther hoos sin omsorgh in på **H**erran / befale **H**er-
 ranom sin wåggh / och hoppas vppå honom / han skal wål gö-
 rat.

II. **D**ansede wij börom sålunda / som sagdt är / alltiidh
 sätta wår förhopning til Gudh / och lempa wår willia effter
 hans alymechtigha försyn / och wara til frisdz medh hans
 Regea

Regemente / antingen thet wender sig til Liffwet eller
 Döden; Doch lijfwäl / emådan Paulus säger sigh åstun-
 da skillas hådan / motte man gerna weta / om man skal dierf-
 was framföreat / åstunda och önska någbot aff Gudhi / så
 som til Exempel; om loflighit och rätt är / at åstunda
 länge så lefwa här i Werlden? Hwilket man intet
 neka kan / så frampt vpsätet är / at tjena Gudh / och sökia
 hans Rampns åhra therigenom. Zy Hörst / så är itt
 länge Lijff vchi sigh stelfte / en synnerligh Gudz gåf-
 wa och welsignesse / then Gudh lofwar them Gudh
 fruchtighom / och säger sigh willia mätta them medh länge
 Lijff / och betee them sina Saligheet. Men twert om /
 hotar Gudh the Ogudbachtigha / Blodhgirugha och Fal-
 ska / at the icke skola nåå och komma til sin halftwa ålder.
 Men Herrans fruchtan skal förmera dagarna / och the D-
 gudachtigas åhr warda förkortade. Exempel här på / haf-
 wom wij hoos Sådhera / och Gudz synnerliga Wenner i
 gamla Testamentet / såsom Abraham / then Gudh lät dö i
 en roligh ålder / och blifwa wäl mättat aff lefwande. Then
 Gudhfruchtighe Konung Hiskias förmätte aff Gudhi / ge-
 nom sin hertans innerliga bön / sempton åhr til sin Lijffz
 längd. Hwar aff wij kunnom see / at itt länge lijff / bör
 räknas för en ting / som flyter aff Gudz Godheet och nådi-
 ga försyn.

Psal. 91. 16.

Pl. 55. 24.

Pro. 10. 17.

Gen. 25. 8.

Sedan / om en så hafwer thet vpsätet / at han genom
 thet långa och warachtigha lefwandet / kan komma til at
 bruka sitt Embete / til Gudz Rampns åhra / och
 sin Nåstasienst och förfordring / i andeligh och tim-
 meligh motto / så må en wäl medh itt gott samweet / önska
 och åstunda / thet Gudh täcktes förlångia hans Lijffz tidh.
 Såsom David thet gjorde / och sadhe: Gör wäl widh
 tin Tienare / at iagh må lefwa / och hålla tin Ord.

Pl. 119. 17.

B ij Opna

Pl. 71. 17.

18.

Psal. 25. 7.

Opna migh öghonen / at iagh må see Vnder i tin
Lagh. Iagh är en Gåst på Jordenne, fördölt icke
tin Bodh för migh. Min Siäl är alt sönderkros-
sat för långtan skull/effter tina rättet altydh. Be-
der än ytterligare/om samma Liffstidz förlängiande / på
itt annat rum / och sägher: Gudh / tu hafwer lärde
migh aff Vngdomen/ thesfore förkunna iagh tin
Vnder. Och förlåt migh icke Gudh i Alderdo-
men/när iagh gråå warder: Til thes iagh förkun-
nar tin arm Barnabarnom/ och tina macht allom
them / som ännu komma skola. Och allsā kan en å-
stunda länge lefwa / på thet en 1. kan hafwa tidh och rådes-
rum / til at göra en sanstylligh boot och bättring in
för Gudh / ångra sina synder / och wenda sigh ifrån sina
onda gerningar in til Gudh / och öfwa sigh vthi en sanstyll-
ligh Herrens fruchtan / och tiena Gudhi vthi itt helige och
rättferdige lefwerne / i alla sina Liffsdagar/altidh bönsals-
landes hoos GUDH / och säya medh Konung David:
Tåncē H E R R E på tina Barmhertigheet /
och på tina Godheet / then aff Verldennes be-
gynnese wartē hafwer. Tåncē icke på min vng-
doms synder / och min öfwererådelse / men tåncē
vppå migh effter tina Barmhertigheet / för tina
godheet skull Herre.

1. Pet. 4.

11.

Matth. 15.

2. At en vthaff itt Christelighit vpsät / kan hafwa
tilfälle / at tiena Gudz församling / på hwadh sätē
thet helst skeer / som hans Embete och Tilstånd thet for-
dra och medhgifwa kan. Ty hafwer någor itt Em-
bete/ han tiene såsom aff then förmågo/ som Gudh
giffuer/ på thet Gudh bliffuer åhrat i all ting.
3. At man ock kan tiena sin Nåsta til goda/ sö-
kia och främia hans bästa/ och therigenom skaffa sigh witnen
på

på sin Barmhertigheet och goda Geringar / hwilka honom Luc. 16.
på then yttersta daghen / medh thetta sitt Wicneßbörd an-
namma i sina hyddor.

4. At man kan vpsöda sina Barn i tucht och
Herrans förmaning. Ty genom itt hastigt Föräldrar-
nars fränfalle / blifwa monge Barn försatte och illa vp-
tuchtade. Thet war ock en orsaak / hwarföre Gudh för-
längde Abrahams Lifftijd / at han skulle underwisa sina
Efterkommande / efter som Gudh sielff taalte ther om /
och sadhe : Jagh weet / at han befaler sinom Bar-
nom / och sino huse efter sigh / at the skola hålla
Herrans wäggar / och göra hwadh rätt och gott
är / på thet / at Herren skal låta komma öffuer A-
braham / alt thet han honom lofwat hafwer.

Gen. 18, 19.

5. At man kan tiena Herren Gudh / ibland the
lewande i församlingen / och medh sitt Exempel vp-
wäckia många andra / til at lofwa och prijsa Gudh / för sina
mångfalliga Wålgerningar / såsom David gjorde / och sadhe :
Ther seer iagh effter tigh i sinom Helgedom / at
iagh motte stödhå tina macht och åhro. Ty tin
Gudheet är bättre än Lyff / mina Låppar prijsa
tigh. Thet wille iagh gerna lofwa tigh i mina
Lyffz daggar / och vplyssa mina Händer i ditt
Nampn. Thet wore min hertans frögd och lust /
tå iagh tigh medh glädome mun lofwa skulle. Thet
ock David / när han badh Gudh om hielp och tröst / vthi sin
förfölielse / nödh och bedröfwelse / brukade för en orsaak / at
beweka Gudh til Nåd och Barmhertigheet emoot sigh / at
the dödh intet kunna bekenna hans Nampn i församling-
genne / vthan the lewande / som han ther om talar medh eff-
terföliande ord : Jagh wil Herre ropa til tigh /
Herren wil iagh bidhia / hwadh nytta är i mitt
blödh /

Pfalm. 69.
3. 4. 5. 6.

Pfalm. 30.
9. 10.

Psalen. 35.
17. 18.

blodh/ när iagh döddh är? Mon ock stoffet tacka
tigh / och förkunna tina Trooheet? **H**erre/huru
länge wilt tu see här vppå / fress doch mina Siäl
ifran theras buller/ och mina ensama ifran the vn-
ga Leyon. Jagh wil tacka tigh vthi then stora
Görsamblingenne / och ibland mycket Gode wil
iagh tacka tigh.

Dan. 12. 3.

Doch när tu sälunda lesver/ och åstundar til at lesva/
ehuru wäl tu enkannerligen icke är kallat til en Lärare / ge-
nom titt taal / så lærer tu lijkwäl andra medh titt Exempel/
och hafver på sidstonne thet Löffet til at årniuta / at the
som många vnderwysa til Rättferdigheet / skola
lysa såsom Stiernor i ewigheet.

1. Ioh. 5.
14.

Här vthaff kan man wäl sluta / at ena Gudhfruchte-
ge Siäl wäl loflighit är / önska någbot aff **G**udhi/ doch
motte thet vara effter Gudz wilia / som Apostelen Johan-
nes ther om talar/ och säger: **O**ch thetta är then Gör-
fröstrning / som wy hafwom til honom / at om wy
bidie något effter hans wilia/ så hörer han oss. Och
altså kunnom wij trädha fram / bidia och önska aff **G**udhi
Wissdom och Förstånd. **H**war nu någhor ibland i-
der / säger Apostelen Jacob / fattas Byssdom/ han
bidie aff Gudh / then ther gifwer enfalleligha al-
som/ och förwyter icke / och han skal honom gifwin-
warda. Så året ock med åstundan och önskan til Gudh/
om itt gott namn och rykte / om dageligh Brödh och bär-
ningh/ om sina Barns framstegh vthi **H**errans fruchtan/
och alla lofligha och Christeligha Dygder/ och hwadh mera
sådant faller oss i sinnet / nödtorffeliga aff Gudhi til at an-
modha/ allenast wij altidh see ther på thet wij icke tänkiom
til sådan wår önskans fullbordan/ at förtära vthi wår wäl-
lust/ vthan hwadh wij göröm/ så göröm alt Gudi til åhra.

Iac. 3. 4.
1. Cor. 10.
31.

3. Williom

III. Williom wij nu bestodha och öfwerwägga Ap-
 postelens Pauli önskan: Jagh åstundar / säger han/
 skillas hådan. Jagh Paulus / som vppfyller Christi Lij-
 dande in på min eggen Kropp / och lidher mycket för then
 Ewangeliska Sanningenes / eller Jesu Christi Persons
 och Embetes bekennelse / cupio dissolvi, iagh åstundar
 skillas och söndras i två deelar / så at Siälen slipper ifrån
 sin naturliga boning Kroppen (then sinnet mycket förtun-
 gar) så at thenna Jordesta hyddan kunne blifwa til Jord-
 igen/ och Anden komme til G:Vdh/ som honom gifwit haf-
 wer.

Sap. 9. 15.
 Ecc. 12. 7.

Orsakerna / hwarföre Paulus thenna längtan och
 trängtan hade/woro tweggiahanda/nembligen thenna tids-
 zens wedermöda och twång / eller thet onda tilståndet här i
 Werlden/ och sedan thet godha frögdafulla wäsendet/ hoos
 Christum i hans Herlighhees Rijke.

Hwadth then första orsaken widhkommer til hans
 åstundan / som är thetta Leswernes stora förtreec
 och beswärligheeter / så wetom wij thet i gemeen wara
 sant / at hela Werlden är stadd i thet onda / och är
 full medh förargelse / ty förargelse moete ju komma/
 men wee the Menniskio/genom hwilka förargel-
 se kommer. Hwilken förargelse eller onda Exempel/
 förderfwa enom thet goda/ och then onda begärel-
 sen/ förwender itt oskyldigt hierta. Och när wij nu
 rätt besinna then Beslheet och Säfengelighet/ som wij här
 i Werldenne vnderkastade äre / så må wij wäl säya medh
 Mose/at när thet häst warit hafwer/så hafwer thet
 warit möda och arbete. By födhäs til olyckan
 som Foglarna til at flygha. Wårt Leswerne är
 en strydh här i Werldenne. Wij leswom här vthi
 en Jemmerdaal / så at then lilla tijden wij leswom / så är

I. Ioh. 5.
 19.
 Matth. 18.
 7.
 Sap. 4. 12.

Pfal. 90. 10.
 Iob. 5. 7.
 Cap. 7. 1.

Pfal. 84. 7.
 Iob. 14. 1.

E
 hon

Eccl 7, 7.

2. Tim. 3, 12.

Akt. 14, 22.

2. Tim. 2, 5.
Iac. 1, 12.

Rom. 8, 28.

2. Reg. 19,

4.
Ion. 4, 3.

hon full medh Droligheet / som dagbelligen Försarenheeten
gifwer thet noghsampt medh / at när thet ena bekymbret/
ängslan och bedröfwelsen slipper / så tager then andra widh.
När wij / säggher man / thetta föröm of räsligen til hiertat /
så må wij wäl säya medh Konung Salomon vthaff hans
Predikare Book / at Dödzens dagh är bättre än
Södelse daghen. Ty / om en sägho sigh för ögonen aff
målas vthi sin Barndom / all then wedhermöda och arbete /
som honom tilskundade i tilkommande tijdher och älde-
dom / så skulle fuller en försträckias ther före / och snarar
vthwälia sigh Döden / än Liffwet. Thetta alt och hwadh
mera wara kan / som en intet kan vpräckna / mozte wäl alla
Menniskior i gemeen wara vnderkastade / men i synner-
heet the Gudhfruchtige. Ty alle the som Guddeliga
wiltu lefwa i Christo Jesu / the mozte lydha för
föstielse. Wy mozte genom mycken bedröfwelse
ingå vthi Gudz Ryke / hwilket wel många orsaker
hafwer / som offta om ähret / blifwer i Församlingen lärde
och tilkenna gifwit / men i synnerheet steller Gudh genom
Korset / ite prooff på them han elskar / at ther igenom skal
theras Troo och stadigheet bepröfwas. Effter som ingen
bör krönas / förr än han redeliga kämpat hafwer.
Ty så han bepröfwadt är / skal han så Lyffzens
Krona / then Gudh lofwat hafwer them som ho-
nom elska. Thersöre hwadh Gudh of i thetta fallet på-
legger / thet Stolom wij alt toteligen dragha / tenckandes alt
tjidh / at them som Gudh hafwer kär / ttena alting
til thet bästa. Och bör of förthenstill intet otolighet /
medh Propheten Elia och Jona / önska of dödh / vthan wa-
ra tilfrids / medh Gudh Gudmeliga försyn och Faderligha
willia.

Och emedan then Gudhfruchtige Korfbäraren stö-
ter

ter och förarggar sig mycket / på then stora lycka och fram-
gång / som them Ogudachtigom här i Werlden hender och
wederfars / ty skal en rättfärdigh Christi Zienare / innet see
så mycket / på thetas närwarande Welstånd i timmeligh
motto / vthan fast mera betänckia och sig til sinnes föra /
theras önceliga och jämmerliga vthgång / på hwilken the
dyre Gud; männerna David / Job och Jeremias / hafwa
kastat sin öghon / när the förvndrade och försträcke sig öf-
wer the Ogudachtigas lycka / och godha welstånd här på
Jorden. När nu ther til kommer / at en from Menniskia /
som sätter sig i sinnet / at troligen tiens sin Gud; blifwer
i en saligh stund / ifrån all thenna Werldennes ondsko / plä-
gha och wedermöda befriat / wisseligen är thet en högh och
synnerligh Gud; Nåd och Welgerning. Och altså ha-
de Paulus en skäligh orsak / at åstunda stillas hädan / när
han sin bedröfwelse och förfölielse lade på hiertat. Men

Then andre och rätte orsaken / som bewekte Aposte-
len til thenna åstundan / war then / at han kunne så wara
när Christo / vchi then ewigha Himmelska glädien och Her-
ligheten. Christus hade wel giordt sina Apostlar / Lär-
jungar och vthwalde Wenner thet löfftet / at han effter sin
synligha Himmelsfärd / skulle wara hoos them / i osynligh
motto / alla daghar in til Werldennes enda / om hwilken
Christi nådefulla närwarelse Paulus här innet talar / vthan
om thet synligha / Jesu Christi och hans Ledamöters Her-
lighets åskodande i Himelen / ther wij som hans Medhvarf-
wingar / skola boo vti the Himmelska wåningarna / som han
stelff öf / genom sin bortgång / dödh oc piina / beredt hafwer.

Och effter som ingen / kan blifwa deelachtigh aff then
Himmelska Arfwedelen / medh mindre han här i Werlden /
hafwer gemenskap medh Christus / och är en rätt san-
skuldigh Lem / vchi Christus och hans helga Försam-

Matth. 16. 24. Matth. 10. 33. bling/ och någhot lidhet medh honom / ty säger Christus:
Then som wil följa migh/han wedersake sigh self/
och taghe sitt kors på sigh och följie migh. Item,
Then migh icke bekänner för Meniskiom / then
skal iagh icke bekenna för minom Himmelste Ga-
der. Wij moste förhensskull weta/hwadh thet är wa-
ra när Christo / och följa honom här i Werlden/
hwilket är en beredhelse och wis försäkring / på then Sama-
nankomsten och Dngengelsen/som wij hafuom til at wena
ta medh Frelsermannen Christo i Himmelen. Thetta om-
genget, kunnom wij aldrabäst bestodha vthi Pauli Exem-
pel/hwilken

1. Stadelighen bekende Christum / in til sin y-
tersta Dödsstund/säyandes sigh intet annat wilia weta/än
Christum / och honom korsfästän / räknandes alt annat för
1. Cor. 2. 2. Phil. 3. 8. Stadha / emoot then öfwerfwinneligha sin Herres Jesu
Christi Kundskap. Thenna Christi Kundskap bekende
han frimodeliga för alla / som är til at see off then herligha
A & 13. 16 & seq. Predikan/som Paulus gjorde i Antiochia/i thet Landet Si-
sidia / hwareff Paulus i thetas Synagoga, gjorde en mera
feligh bekennelse om Herren Jesu Christo.

2. Wistades han hoos Herren Christum här i
Werlden sålunda / at han ätstilliga förmaningar an-
steldte til folcket / at the skulle elska Christum / dra-
gandes them före / then outhäydeligha Kärleken och Godhs-
willigheeten / som Herren Christus Meniskioslechet
hade bewijst: I weten. säger Apostelen til the Corinther/
2. Cor. 8. 9. Herrens Jesu Christi godhwilligheet / at äns-
doch han war ryk / wardt han lykwal fattigh för
idra skull/på thet j genom hans fattigdom/stullen
ryke warda.

3. Wistades han här när Christum medh ätstilligha
För

Fömaningar / at Folcket skulle wenda sigh til Christo / och göra en sanskylligh boot och bättring / och wandra vthi itt nytt lefwerne / affläggia then gamla Meniskian / och iklåda sigh then nya Meniskian / then effter Gudh skapadt år / i sanskylligh Retti Ferdigheet och Heligheet / och vthgiffwa sin Lekamen til itt Dffer / som är lefwannde / heligt och Gudhi behagelighit. Til hwilket nya lefwerne och godha gerningar / han säger och wara skapadhe i Christo Jesu / och til then endan återlöste aff Christo / at wij skulle lefwa honom / som han talar och säger: Han är förthen skull dödh för alla / at the som lefwa / skolanu icke lefwa sigh sielfwom / vthan honom / som för them dödh och vpstånden är. Hwar nu någor är i Christo / så är han itt nytt Creatur / thet gamla är förgånget / sij allting äre ny worden. Wy wandrom i Troonne / och see honom intet / men wy hafwe tröst / och hafwe myckit meer lust / til at vthe wandra ifrån Lekamen / och hema wara när Herranom. Thersföre hwadh wy äre hema / eller vthe wandrandes / winläggie wy och / at wy måge honom tackias / ty wy moste alla vpenbarade warda för Christi Domstool / på thet hwar och en skal få / effter som han handlat hafuer medhan han leffde / ehwadh thet är godt eller ondt.

See och betänck / hurudan hemwist Paulus hade med Christo här i lijfwet / i thet han besijade sigh ther om / alla timar och stunder / huru han kunne tackias Christo.

4. Omgick han så medh Christo här i lijfwet / at han toseligen ledh / hwadh hans Frelsare tacktes honom påläggia / och sade / at Tolamodet görs och behoff / på thet wy måghe göra Gudz willia / och så thet som

C ij lofwar

Eph. 4. 22.
Rom. 12.
1.

Eph. 2. 10.

2. Cor. 5. 14
& seq.

v. 7. 8.

Heb. 10.
36.

Rom. 8. 18. Ioswat är. Betandes thet / at thenna tydzens wedhermöda / är icke lyk emoot then Herligheet / som på ost vppenbaras skal.

Rom. 15. 18. 2. Cor. 4. 12. v. 2. Apoc. 2. 23. Iac. 4. 4. I. loh. 2. 15. Col. 3. 1. Matth. 6. 20.

5. Sagh Paulus så nogha på Christum i sin wandringz tijdh / at han icke dierffdes någhot tala eller skrifwa / medh mindre han war fullwissat ther på / at thet war Christi willia / som han talar til the Romare och säger : Jagh dristar migh icke något tala / thet icke Christus werkade genom migh. Hwarföre / then som förnekar sigh selff / och sticker sitt hierta til at elsta Christum / och seer icke effter the ting som synas / vthan effter them som intet synas / steller sin wandring an för Christi Ansichte och åsyn / flyr hemlig skam / faraz icke m skalckh / förfalskar ey heller Gudz Ord / vthan med vppenbara sanning / bewysar sigh wel för alla Menniskiors samweet i Gudz åsyn / tänckandes alltijdh ther på / at Christus är the / som ransakar natura oc hierta / oc skal gifwa hwarion och enom effter sina gerningar.

The som på thetta sättet sigh förhålla / som nu sagde är / the fölia Christum in och vth hwart han går / och sölia intet thenna Werldennes Wenckap / hwilken är Gudz Dwenskap / ey heller fatta the kärleek til thenna Werlden / och the ting som i Werldenne äre / som är kösligh begärelse / ögons begärelse och itt höghfärdigt lefwerne : vthan the see effter Christum / och fara effter thet som ofwan til är. Förwerfwa sigh en skate i Himmelen / then rost och maal intet kan förderfwa. Här vthaff är klart / at alla the / som fölia sitt kösligha sinne effter / medh girugheet / orätt och öfwerwäld emoot sin nästa / förndta sin tijdh vthi öfwerflödighet / okysheet och itt höghfärdigt lefwerne / the kunna intet wara Christi Stalbrödher / och wandra medh honom här i Werlden : Vthan the allena / som Christi

sto

sto tilhöra / hwilka förhåsta sitt kött / sampt medh lustar och begärelse / och åhrligen wandra såsom om daghen / icke i fräberij och dryckenstap. Jcke i Camrar och Olystheet. Vthan ifklädh sig HErran Jesum Christum / och fordra köttet / doch icke til kåti. Och sökia alltiidh sin berömelse vthi sitt Samweh Witnesbörd / at the vthi Enfaldigheet och Gudz Keenheet / icke vthi kösligh Wijsheet / vthan i Gudz Nådhs hafwa wandrat på Werldenne.

Gal. 5. 24.

Rom. 13.
13. & 14.

2. Cor. 1.
12.

I V. När nu en Christen Menniskia / hafwer här i Werlden / på föreskrifwit sätt wandrat och omgådt medh Christo / så kan en så tryggeligen medh Apostelen åsunda stilias hädan / och wara när Christo i hans Paradissheswerne / hwilket består ther vthi

1. At wij få åtniuta thet Riket / som Guds och beredt hafwer ifrån Werldennes begynnelse / ja / förr än Werldennes grund lagder war / hwarest wij som hafwa någhot lidhit medh honom / skola ock så regnera medh honom / och bekomma en ovtshäyelig glädie / then aldrig är stighen i någhon Menniskios hierta / hwilken kallas thet ewigha Lifwet / Friidh och Frögd / Lifszens och Herlighheetennes Krona / itt lustigt wäsende på Guds högra hand ewinnerliga.

Matth. 25.
34.

Eph. 1. 4.
2. Tim. 2.

12.
Ef. 64. 4.

1. Cor. 2.
9.

Ioh. 17. 1.
Rom. 14.

17.

2. Består samma Paradissheswerne / vthi Guds thens helga Trefaldigheet åskodande / ther wii skola få see Guds Ansichte ifrån Ansichte / rätt som han är. Hwad kan wara större frögd / än wistas i Himmels högd / och see Guds Ansichte bliida.

Iac. 1. 16.
2. Tim. 4. 8

Psal. 16. 11.
1. Cor. 13. 12

1. Ioh. 3. 2.

3. Vthi en ewighwarande Roligheet och lifsa ifrån alt arbete / möda och bekymber. Såsom then Himmelska Kösten / som Johannes Ewangelisten och Apostelen hörde / thet wianar och betyggar / at salige äre the som i HErranom döds här effter / ja / Hnden säger / at the

Apoc. 14.
13.

the skola hwyla sigh ifrå sitt arbete. Ty thetas
gerningar följa them effter. Hwadh arbete och möda/
the skola blifwa qwitte och aldeles warda befrijade ifrån/
och hwadh hwila them skal wedersaras / thet vtherycker en
annan stoor Röst / som gick aff Stolen i thet nya Jerusa-
lem / säyandes: Sy Gudz Tabernakel ibland
Menniškorna / och han skal boe medh them / och
the skola wara hans Solck / och sielswer Gudh
medh them skal wara thetas Gudh. Och Gudh
skal afftorcka alla tårar aff thetas ögon / och ingen
dödh skal sedan wara / icke heller gråat / icke heller
roop / icke heller någhon werck warder meer.

Apoc: 21.
3. 4.

Thenna Himmelska Friheeten och Glädien / hafwa
tillijka medh Paulo / alla Gudz vthkorade Helgon / herte-
ligen åstundat och långtat effter / och warit fullwisse thet
vppå / at the ock i sinom tijdh skulle then bekomma / såsom
Konung David brister vth / och sägber: Min Siäl tör-
ster effter Gudh / effter then leffuande Gudh:
Når skal tagh thet til komma / at tagh motte see
Gudz Hnsichte? Then helige och rettferdige Job / når
han war stadd i stoor nödh och bedröfwelse / tröstade han
sigh enkannerlighen / medh then Troon och söorhpnin-
gen / at han skulle få see Gudh medh sine öghon / och sägber:
Tagh weet / at min Sörlossare lefwer / och han skal
på sidstone vpwäckta mig aff Jordenne: Och
tagh skal sedhan / medh thessa mine hudh omklädd
warda / och skal i mitt bröst få see Gudh. Konom
skal tagh mig see / och min öghon skola skodha ho-
nom / och ingen annan. Medh sådana hiertans å-
stundan och glädie / war ock then Gudhfruchtige Simeon
vplyst / så han sade: Herre nu låter tu tin Tienare
fara i freydh / effter som tu mig sagde hafwer / ty
min ögon hafua sedt tina Saligheet. Sälle

Psal: 42. 3.

Job: 19.
25.

Luc: 2. 29.

Sälle och salighe Menniskior äre the / som thenna
Himmelsta söman hafwa fått i sitt hjerter / och wedersaka
thenna Werldennes fångeligheet och ofstadigheet / hwilka
må wäl förwissa sigh ther om / at när the åstunda wara när
Christo / i hans Tabernakel / thet han låter vp Dörena för
them / och håller Natward medh them i sitt Rijke / ty han
förskuter ingen / som kommer til honom.

Ap. 3. 20.

Ioh. 6. 37.

Så kan man nu wist / försäkra sigh om thenna salige
och ädle Mannen / at hans åstundan och lengtan / intet haf-
wer slagit honom seelt / vthan at han effter mycket släp och
bekymber / som han för höga Sswerheeten / sigh och sitt huus
vthstædt hafwer / är kommen til then Himmelsta och ewiga
Köligheeten.

Lätom of förthenstul / fara effter thet som ofwan til
är / och alltidh bestija of / til at så wandra / medh Christo här
i Werlden / at wij kunnom så lefwa medh honom / vthi hans
frögdefulla / ewiga och Himmelsta Rijke. Tencandes all-
tidh ther vppå / at om wij lefwom här i Werlden effter kö-
tet / så skolom wij döo / men om wij dödhne Kbhens gernin-
gar medh Andanom / så skolom wij så lefwa.

Col. 3. 2.

Rom. 8. 13.

Så är tå thetta en hiertans tröst / för alla Gudfruch-
tiga Menniskior / som skilias hådan / och så en saligh enda-
lycht / thet the kunna säya medh Apostelen Paulo: Här eff-
ter är migh förwarat Rättferdigheetennes Krona / hwil-
ken HERren migh gifwa skal / på then daghen then Rättfer-
dige Domaren / men icke migh allenast / vthan allom them /
som elska hans Vppenbarelse. Och the elska hans Vp-
penbarelse / som försaka all Ogudhachtigheet / och Werld-
ligh lusta / och lefwa tuchteliga / rättferdeliga och Gudeliga
i thenna Werlden / och wenta thet saliga hoppet / och wårs
HERres och Frelsares Jesu Christi herliga vppenbarelse.

2. Tim. 4.
8.

T it. 2. 12
& 13.

Gudh låte of / medh en stadigh Troo / genom ite boot-
ferdige

D

ferdige/ helige och Gudeligte Leswerne / alla dagar förwen-
ta/samma herliga Jesu Christi Vppenbarelse/at wiij mot-
te komma emoot honom / i the Dödas vpståndelse/ och blif-
wa sedan när Herranom altijdh.

Sal. Anders Haraldsøns Hårkomst / Les-
werne och dödelige fränfall.

R Dngl. May². wår allernädigste Drotte-
ningz/ tro Tienare och för thetta Commissarius,
numera hoos Gudh saligh/ Anders Haraldsøn Ap-
pelboom/ år född hijt i werlden/ vthi Westergöthland i Ny-
löse Stadh/ Anno 1576. then 12. Maij, aff hederlige/ och så
å Moderne som Fäderne förnämblige Förältrar: Hans
Fader heet Harald Bengdtsøn/ som war först R. Johans/
och sedan R. Carls Köpman/ så ock Secreterare på Elfs-
borgh. Hans Fader Fader war Bengdt Haraldsøn/ hvil-
ken war Biskop Månsses Brodher i Skara / then som i
gamble Konung Gustaffs tijdh/ sigh häfftigt vthlade emos
reformationen. i then Påweste religionen, och är the-
före i hans Erönika noghsampt kunnigh. Hans Fadersfa-
dher Fader/ war Harald Månson/ ock så en förnämlich
Man aff Slächte och Stånd. Hans Moder war Hustru
Ragnil Swånhdotter. Hans Moderfader/ Swån Jon-
søn til Wåsterwånga en Adelsman/ som i R. Johans tijdh/
giorde Cronan gode tienster. I sine spåde åhr/ miste han sin
Fadher. Hans Moder/ hafwer icke theste mindre thenne sin
Søn / så wål som andre sine Barn hållit til Lårdom/ först i
Nylöse Schola / Och sedan han bleff 10. åhr/ vthi Skara
i 3. åhr. Men widh hans 13. åhrs ålder / sticlade hon ho-
nom åth Dangsich / at lära räkna och förstå Handel och
Köpmanz saker / til hwilken ånda/ han och bleff sticlart in i
Påland at lära språket. Effter 2. åhr kom han tilbakar och
war

war så i 4. åhr/hoos en Rådzhette thet i Dansich / in till
thet Her Erich Giöstaffson / som då reeste genom Dansich/
togh honom medh sigh åt Swerige / och satte honom medh
hans Moders samptycke / til Secreteraren Oluff Swär-
telson. Men effter som widh then tiden / inföll någon will-
walla i Regementet / och bemelte Secreterare förreste åt
Påland / begaff han sigh vthi Konung Carls (som då förde
Regementet här hemma) tiens / och Rikhsens Räkninges
Cammar / för en CammarKrisware / Anno 1599. Vthi
hwilken tiens han war / så länge Konung Carl leffde / vthi
12. åhr / och bleff för sin flitigh / troo / och snällheet skull/
thet förvehan brukade i andre åtskillige Tienster och Com-
missioner. Han folgte Konung Carl / då thet första To-
get han giordes til Liffland / och andre gången / när Konung
Carl lågh för Riga / wardt han förskickat åt Östergöth-
land / at vthdriffwa Landzens Råntor / och öfwersticka til
Lågret. Anno 1607. bleff han medh Hans May. Com-
missarier. förskickade åt Holland / at wårswa Krigzfolck /
hwilket Anno 1608. kom Chronan wål til pass och godh
tiens. Åhret thet effter / bleff han åter i lista åbrende / med
Sal. Her Hindrich Horn vthskickade. Sedan Konung
Carl medh döden affgick / kom han åhr 1611. vthi Sal. K.
Gustaffs then Andres och Stores / Tienst och Klåde
Cammar / thet vthinhan han brukades til åhr 1618. Wardt
så lista som i Konung Carls tidh / brukader vthi åtskillige
Commissioner. både Vth / och Inrikes / serdeles ibland
annat / wardt honom aff H. Kon. M. pålagdt / vthur Liff-
land och Holland införskaffa / hwadh H. Kon. M. Saligh
behöffde til sin Hoff Stat. Sammalunda nu på sidstone /
hwadh som til Krigz Staten fordrades / när Sal. Kongl.
M. Anno 1627. och 28. war stadd i Pnyssen. Anno
1629. bleff han förskickade åt Lifflandh vppå en Handel/
S " hwar

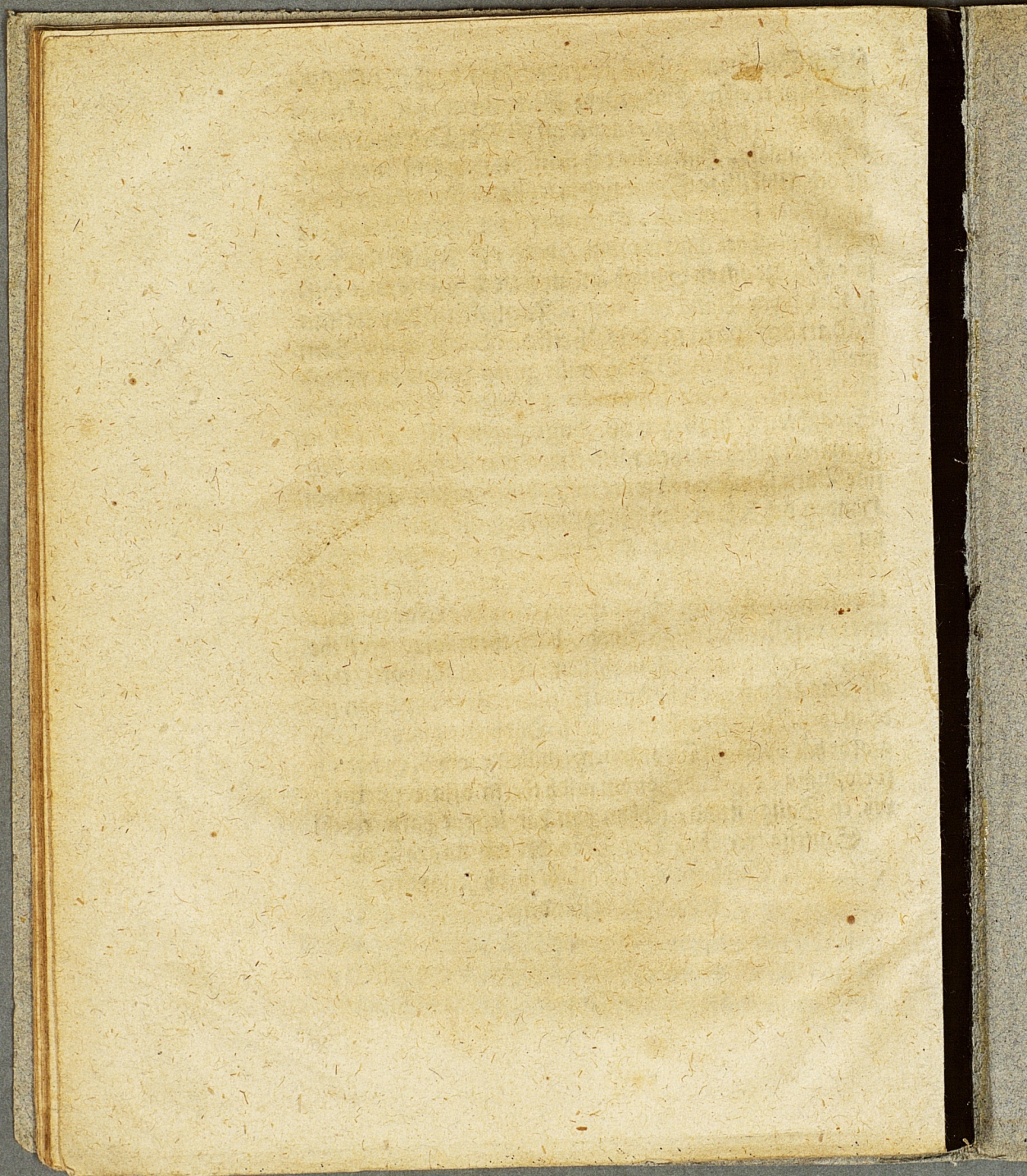
hwarvethinnan han thet åhree / så ock åhree thet effect / giord
de Cronan öfwer 100000. Riksdaler proufijt. Effter
högstbemelte Sal. Kon. M. dödh / bleff han aff Riksz
och Cammer Rådhs förordnad / at hafwa Inspection öf
uer Hennes Kon. M. och Cronones Huusgerådhs / in til
Anno 1639. Då han nu trötter aff Hoffstiensten religne
rade samma tienst / och begaff sigh vppå sin Gårdh här i
Sochnen / then öfrige aff sin Lifstijdh vthi still och roo
lighet at vthföra. Kong. M. wår allernädigste Drot
ning / i anseende aff thesse benämde hans troghne / fliztighe
och öffuer 40. åhrs långlige bewijste Tienster / hafwer nu
för 4. åhr sedhan / honom medh Adeligh Stånd och Fri
heet / til en nådigh Wedbergåldning hedrat och begåfwade /
hans Effterkommande til hugnade och nytta / och androm
til Exempel / som sigh om åhra och dygd winleggia / at göra
sigh i Fäderneflandet meriterade. Thetta år således om
hans Tienster kortteligen förmålt. Åhr 1606. vppå hans
30. åhr / begaff han sigh i Ehtenskap / medh then Åhreborne
och Dygdesamme Matrona, nu Sal. hoos Gudh / hustru
Karin Andersdoter / hwilkens Sal. Lelamen / år vti thenna
theras Lägerstadh här i Kyrcian / åhr 1631. nidhsatt / medh
henne lefwade vthi allsomförsta sãmia och kärleek vthi 25.
åhr / afflade tilsammans 13. Barn / Siu Söner och Sex
Döttrar / aff hwilke en Son nu för try åhr sedan / waran
des i en hederligh tienst / år vthi en åhrlich occasion i Tyff
land / emoot Riksfens Fiender för Staden Schweinsfurch
stutin och i Nordlingen begrafwen. Twenne Döttrar /
then ene förr Moderen / och then andre effter / döde bleffne.
The andre alle 6. Söner och 4. Döttrar äre än i Lifwet.
Man kan ock thet räckna för en Verldzlig Lycksaligheet /
at såsom then Sal. Mannen hadhe osparde Penningar /
mödhö / arbete och flizt / at låta sina Barn wål vpruchtas /
och i

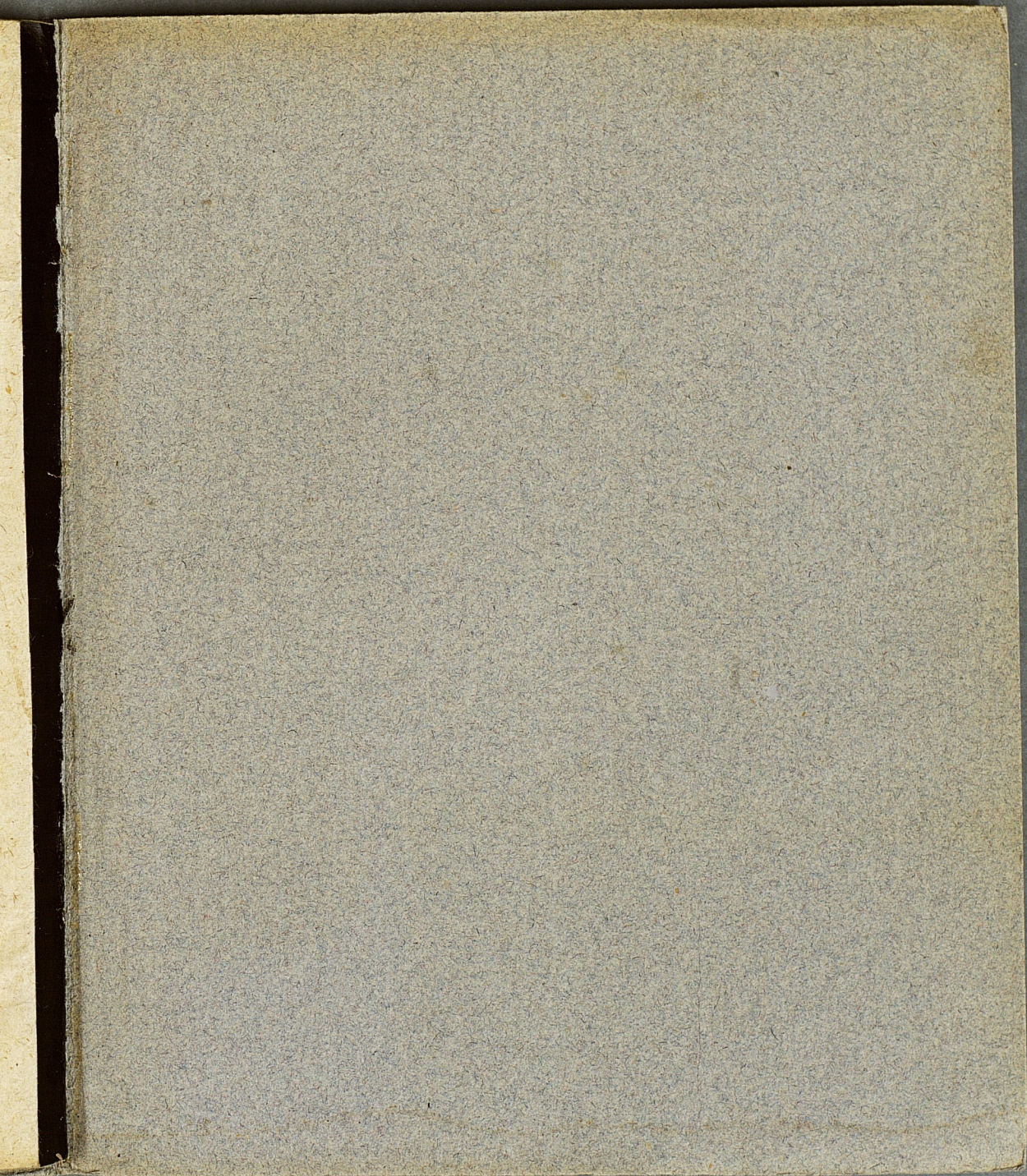
och i Ungdomen någhot gott lära/at han och på sin ålder/
hafwer seedt them wel förforgde / Döttrarne medh åbrlige
Gifftermål/och Sönerne/somblighe inom/ och somblighe
vthom Landz/ i hedherlige Embeten och Cronones tienster.
Efter sin kåre Makas döddelighe fränfall/ hafwer han les-
wat eenföriande och vthi Encklinge stånd / i samsälte 18.
åhr/ och ther medh then kärliche affection emoot sin Sal.
Maka / genom yterlighare Gifftermål/ oförfränckt medh
sig nu i Grafwen förer.

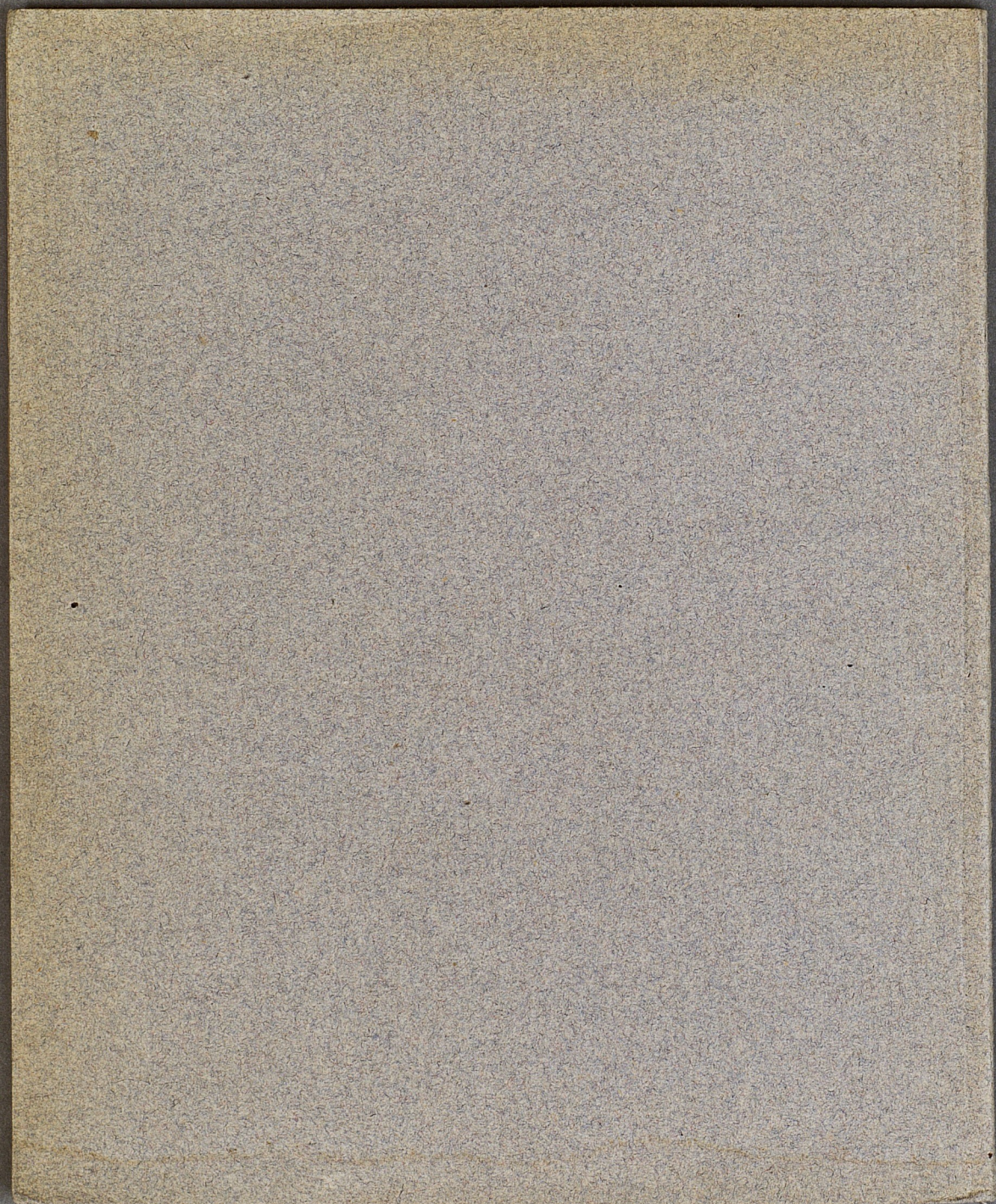
Hwadh elliest hans Wandel och Leswerne anlangar
emoot androm / så högh som lågh/ Föräldrar / Syston /
Slächte/ Vänner/ Gramnar och andre/ wedhkommer/ thet
är them bäst kunnigt som någhot interesse här vthinnan
hafft hafwa. Sin åldrighe Modher hafwer han wyrdat/
och åbrlighen / medh ett åbrlighit nöddtorfftigt vppehålle/
bijsprunigit in til hennes Dödsstund. Thet samma hafwer
han bewijsat sine K. Syston/ som hans Allistens kunde be-
höfwa/ somblighe medh Råd och Dåd hulptit / thetas
Barn promoverat och fortsatt / så wijsdha thet någhon
tids hoo honom hafwer stått til görande: Han hafwer
medh sine Gramnar/gärna ålftat och hafft fridh/Sämia och
roligheet/ gärna vndstydt all Wijdslyfftigheet / och sådane
som kunde förorsaka Missförstånd: Ty såsom han vthi
sitt Hwshåld/hafuer varit flitigh och achtsam/hatat lættia
och orckelösheet; så hafwer han ock vthom Huset emoot an-
dra/ ålftat Råttredigheet/ och hwadh til en godh Wånstap
och eenigheet tiente. Hafwer ock/när han någhot förmå-
te/ gärna kommit i Kyrkian / så och hemma städze Affton
och Morg/on läst Gudz Ord och the Skriffter/ hwar aff
han i sin Christendom kunde informeras. Han hafwer
och jempte andra sina Böner til Gudh/ sattat en för sig
särdeles/ther vthinnan han tackade Gudh/ för then omsorg
D iij han

han hadde hafte för honom i Ungdomen/ han wille och in-
tet öfwer gifwa honom i älderdomen/ vthan förlåna honom
Nådhen then wäl igenom gå/ Gudh til åbra och sin Nådha
til godha. Han hafwer och effter sin Nåd och Empne/
gårna hulpit til Kyrlian och the fattighe / effter som man
wil förhoppas/ at och thenne Församblingen/ skal sig medh
Tacksamheet vppåminna och i hoghkomma stelff/ och ther
före nu icke behöfwes någbot specificera. Hwadh nu
hans dödhelighe fränfalle och ändelycht widhkommer / Så
hafwer han på någhon tijdh tilgörande/ warit emoot förra
wanan/tung och stwelligh/ effter som och älderdomen/ må
stedeels i sig stelff en Siwldom år. Men nu besynnerli-
ghen thetta år plågader/ aff Colica, Niurarnas och Lef-
renes förstoppelser/ och ther aff förorsakade Inflammatio-
nibus och inwärttes heeta. Och såsom sögha wille hielpa/
hwadh han här emoot brukade / effter Naturen war nu
swagh/ och intet meera så krafftigt kunde göra stet Embete/
beslöt han altså/ at thet måste nu medh hans Lefwerne tagha
en enda / Och förthenstul lagade alla sina saker ther effter.
Then 21. Augusti nåstförledne/ bleff han här wid Kyrlian/
medh samma Siwldom så hastigt och häfftigt betaghen/ at
han medh pläs och mödho kunde föras heem igen / Sände
strax effter sine Barn/ förordnade och sticlade om stet Hus/
huru han wille effter sin Dödh hafwa bestält / förmanne
them til Gudz fruchtan/ Sämia och eenigheet/ låt och kom-
ma för sig sine Dienare/ Bönder och Underhafwande /
medh them räknna och richtige göra/ och gaff them Fattighe
til/ hwadh the skyldighe woro/ til någre hundrade Daler/
Låt här på fordra til sig sin Siälesföriare och Kyrlieheer-
de / beredde sig til Dödhen/ och anammade ther på / then
rätte Wäghekosten H. Krans Natward / wille sig se-
dhan intet meera om någbot Werldzlighit bekymbra. Och
såsom

så som Siwldomen än så warade några daghar / sticade
han på nytt effter Gudz Ordz Medhtienare här i Försam-
lingen / låt sig än ytterligare aff Gudz Ord vnderwiisa
och hugswala. Han wiste och sielff/ utaff Skriffenes män-
ga och ärtfullige Språk sig så trösta/ at Predikanten sig
ther öfwer förvondrade. Han war i sin stoora Swagheet
och skröplighhet mycket toligh / badh och Gudz ther om/
så och städze om en Saligh ändalyche/ och repeterade thes-
se Ord hwar Tjima och stund: Jagh åstundar stiliias
hådan och wara medh Christo. Badh och sine Barn
medh sig at bidhia/ Gudz wille gifwa honom en nådigh
förlossning. Continuerade i sådhane Böner vnder
Swagheeten/ in til then 26. Augusti om Afttonen/ så han
förmärckandes/ at then rätta tiden war nu förhande/ bød
sine Barn så många så wore tilstādhes/ fara wel/ gaff them
Handen/ och befalte sig Gudhi medh thesse Ord aff Ko-
nung Dawidz Psalm: Herre i dina hån-der befa-
ler jagh min Hnda / tu hafwer migh återlöst tu
troofaste Gudz. Sade ther vppå/ jagh orckar nu intee
meer/ befaller nu i migh Gudhi/ badh them låsa / thet the
och gjorde/ han laas och medh/ så mycket han förmätte/ thet
aff hans Leppars rörelse kunde stönias: Ther vppå han se-
dhan then Natten/ arbetade medh Dödden/ til thes Gudz
giorde här vppå om Morgonen/ emillan 5. och 6. en nådigh
förlossning / och stilde honom widh thetta vsla Lefwernet/
vthi en Saligh stund / sedhan han här lefwat hafwer vthi
Siuttio tree åhr / Tree Månader och några Da-
gar. Gudh förlåne os allom medh honom/ en
frögdesfull vpståndelse.

www.books2ebooks.eu